

De Montgrony al Costa Pubilla

20 de maig de 2009

M'he trobat en Pep Comas que sortia de casa seva quan he arribat als Gorcs. Al moment arriba l'expedició de Granollers amb en Josep Roca, Joan Corbera, en Joan Arenas i en Jaume Muntan. Aviat ens hem reunit amb l'expedició de la Roca. L'Ismael Porcar, Miquel Bramona i Josep Oranias.

Anem a Costa Pubilla des de Montgrony. Només baixar del cotxe els parlo que tinc una ruta que sembla interessant. En Josep Roca ens explica que té una intuïció, que arrenca al final de les escales que passen pel davant del santuari. Agafem una ruta alternativa a la prevista.

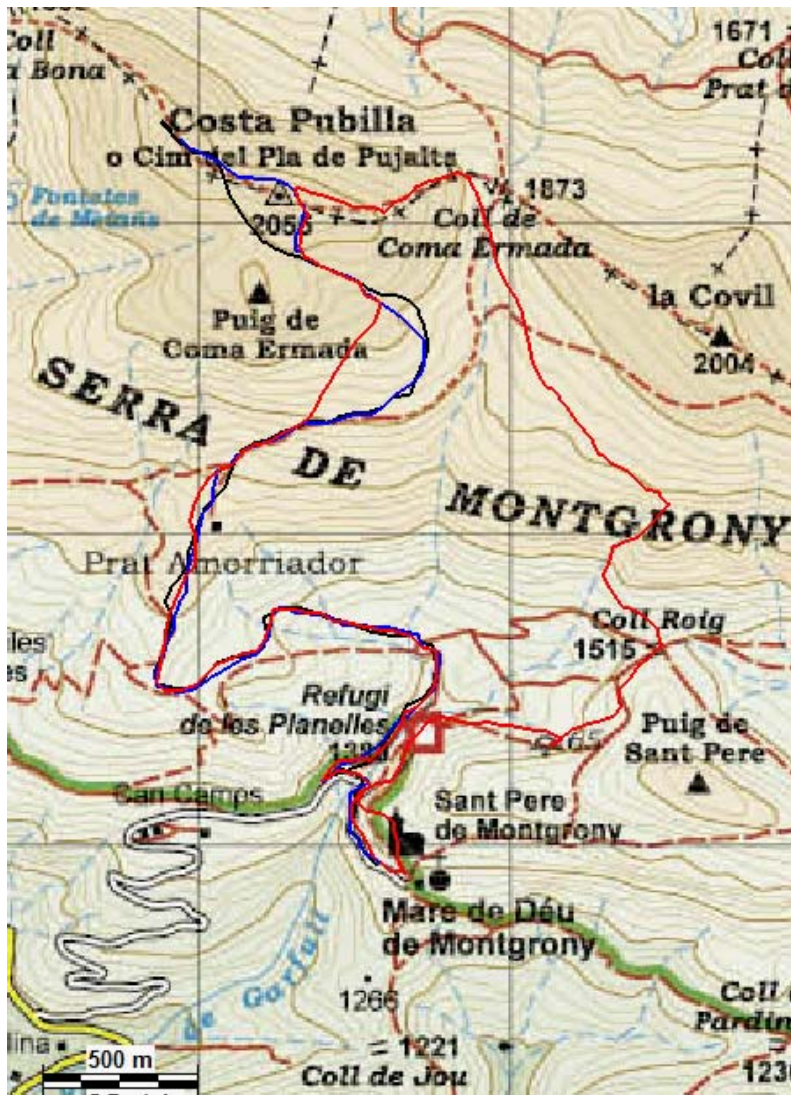
Quan s'acaben les escales seguim vorejant la cinglera. Hem de fer equilibris enmig de les bardisses, fins que trobem un camí. Passem prop del refugi de les Planelles, i des d'allà, anem al forat de sant Ou (com antigament s'anomenava a sant Eudald). És un avenc de més de 70 metres de profunditat. Segons una llegenda, alimentada al llarg dels anys pels habitants de la zona, era aquest l'avenc per on el Comte Arnau s'esmunyia per anar a fer "visites" a les monges del monestir de Sant Joan de les Abadesses o de sant Amanç, i per on s'escapava, també, quan era perseguit.

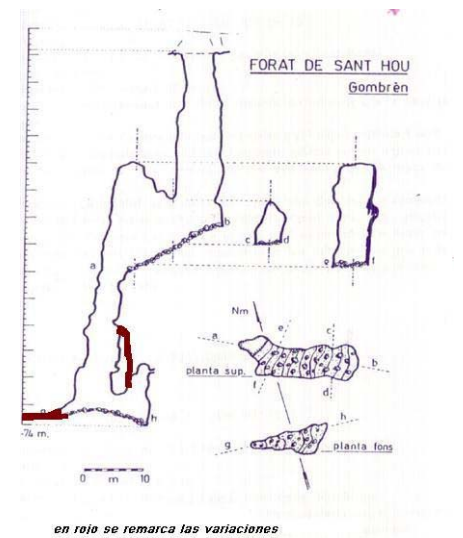
Després prenem un camí que ens porta a Coll Roig. Allà dubtem. Trobem senyals vermelles i ens condueixen a una canal. Alentim la marxa per les seves dificultats. Ens porta fins el sota la Covil, on esmorzem. Pugem pel coll de Coma Armada fins al Costa Pubilla. A dalt fem les habituals fotos.

Al baixar en Pep Comas proposa baixar per la pista que coneix. Mentre comencem el descens un de la colla ens avança a tota pastilla desviant-se de la ruta que portem, mentre pensava que els altres el seguiríem. Al retrobar-nos s'enceta un encès debat sobre les pautes que com a grup hem de seguir quan anem d'excursió a la muntanya.

Seguim baixant i trobem marques de color groc que optem per seguir. Em sorprenc a l'adonar-me que agafen la ruta que havia proposat. És un camí planer i agradable, que passa pel bosc, ens porta al refugi

de les Planelles i segueix fins al peu santuari. En Pep Comas fa una parada al camí per refrescar-se els peus al passar per un torrent i ens atrapa abans del refugi. Descartem agafar el camí directe que passa per la cinglera i optem pel que enllaçarà amb la pista. Al recordar l'excursió comenten els 1.500 metres de desnivell amb uns 9 quilòmetres de marxa. Estem satisfets per la varietat de paratges, malgrat la duresa de la canal i es valora l'aventura positiva.

Anem a dinar al restaurant del Santuari.

Mentre esperem prenem al bar unes cerveses, que anomenen de muntanya. A la taula les amanides amb embotits, que serveixen apart, i la cassola de peus de porcs amb naps són els preferit de llarg. A la sobretaula es decideix anar la propera setmana a la Tossa d'Alp i el Puigllançada. Sortiran a les 7 des del Gorts.

